

இந்துசாக்னம்

கார்த்தி குமார்
(1889)
சுல்லையாதம்

செவ்வாய் வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது

புத. டீகை] யாழ்ப்பானம்—சர்வசித்து ஷு ஆனி யீ உச் (1947 ஜூலை 8 பேவ்வாய்க்கிழமை) [இல் உர

யിരുസ് ത്തുണ്ണ

அருள்ளடச் சுடரே யளிந்ததோர் கனியே
 பெருங்கிற வருந்தவர்க் கராசே
 பொருள்ளடக் கலையே புகழ்ச்சியைக் கடந்த
 போகமே யோகத்தின் பொலிவே
 தெருளிடத் தடியார் சிந்தையுட் புகுஞ்த
 செல்லுமே சிவபெரு மானே
 இருளிடத் துண்ணீச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தின்யே.

— மணிவாசகர்.

“କ୍ଷେତ୍ର ମନ୍ଦିର”

பிராண்சீய தேசாதிபதி முழக்கம்

இந்தியாவில் பூர்வீகர்க்குச் சொந்தமாயுள்ள பிரதேசங்களின் தேசா திப்பக்கான மிஸ்ரா பாரன் சென்ற வாரம் விழுப்புறம் ஜில்லாவில் கூட்டுத் தூர் உபசராக் கூட்டத்தில், தான் ஒர் பிராண்சிபனுக இருந்தபோதிலும், பாரததேவதியின் புதல்வனுகவே தன் ஜீன மதிப்பதாகக் கூறித் தூண் பிரசங்க முடிவில் “ஜேய் ஹிந்த்” என்ற தேவை கோஷத்தைக் கூற்றனர். அவருடைய பிரசராணச் சுருக்கம் வருமாறு:—

“நான் பிராண்சியனுக இருந்தபோதிலும், நான் என்னை ஓர் இந்தியப்பிராண்ஜ என்றே கருதிக்கொள்ளுகிறேன். இந்தியாவில் நான் கற்றுள்ள விஷபங்கள் இரண்டு: ஒன்று அகிம்சை; மற்றது முன்னேற்ற கோக்கம். பிராண்சிய சாம்ராஜ்யபதில் நிங்கள் சுதந்திர புருஷராக வரழ நான் சலியாதுமழுப்பேன்; பிராண்சிய அரசாங்கத்துடன் கடைசிவரை போர்டுவேன் என்பதைப் பூரணமாக நம்புகின்றன. இப்போது பிரிட்டிஷ் இந்தியா சுயராஜ்யம் பெற்றுள்ளனர், நிங்கள் பூரண சுதந்திரம் அறுபவிக்கிறீர்கள். பெருங்தொகைபான அனுக்குண்டு களைக் குவித்துவைத்துவிடும். ரூவியா இப்படிலிருபக்கமாகவும், ஆங்கிலோ-அமெரிக்கா இன்னேர் பக்கமாகவும் அனுக்குண்டுள்ளைக் குவித்துவைத்தி ருந்தால், ஸார்றில் சிக்ம்வது என்ன? ஓர் கோர யுத்தம் தான். ஆனால் அதைத் தடுக்கவேண்டுமானால், இந்த இரண்டு பகுதியினரும் அனுக்குண்டுள்ளைக் குவிக்கமுன் ஏதும் நடைவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும்.

“உலகம் அனுக்ரண்டினால் அப்புந்து நாசமடையாதிருக்க வேண்டுமானால், உலக அரசாங்கம் ஒன்றைப்படிவெண்டும்.”

8 અણી હાલ

அனுக்குண்டு யுத்தம்

ஈணுச்சக்தியைக் கட்டுப்படுத்துத்
தற்கான விஞ்ஞானிகள் சங்கத்தின்
கூட்டம் ஒன்று சென்றவராம் அவை
ரிக்காவில், பிரபல பேரரசியர் அவ்வே
பேர்ட் ஈன்றின் தலையையிற் கூடிய
து. கூட்டம் முடிந்தபின், பின்வரும்
அற்கடை வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது:

“இன்னும் 8 ஆண்டு காலத்தில்
ஓர் பெரிய அனுக்குண்டு யுத்தம்
இந்த உலகத்தில் நிகழுவிருக்கிறது,
1955-ம் ஆண்டில் ரூவியா மிகப்
பெருந்தொகையான அனுக்குண்டு
களைக் குவித்துவைத்துவிடும். ரூவியா
இப்படிஒருபக்கமாகவும், ஆங்கிலோ—
அமெரிக்கா இன்னேர் பக்கமாகவும்
அனுக்குண்டுகளைக் குவித்துவைத்தி
ருந்தால், ஈர்றல் நிகழ்வது என்ன?
ஓர் கோர யுத்தம் தான். ஆனால் அதை
இணைத் தடுக்கவேண்டுமானால், இந்த
இரண்டு பகுதியினரும் அனுக்குண்டு
களைக் குவிக்கமுன் ஏதும் நடைவலிக்காக்கள் எடுக்கவேண்டும்.

“உலகம் அனுக்ரண்டினுள் அங்கு நது நரசமடையாதிருக்க வேண்டுமானால், உலக அரசாங்கம் ஒன்றைப்பட்டவேண்டும்.”

ஜனநாயக ஊழல்

இப்போதுள்ள வாக்குச் சம்மத முறை
மாற்றப்படுதல் வேண்டும்

இன்ற சர்வஜன வாக்குரிமையிறுக்
கிறது. அந்தவாக்குரிமையைப் பெறு
தற்குப் பாரானுமன்றத்து அபேட்ச
கர் இருவர் எமை ஏடி வருகிறார்
கள். இவர்களிருவரும் தகாதவர்க
ளனக் கண்டால், நாம் வாக்குச்சம்
மதம் தெரிவிக்கும் இடத்துக்குப்
போகாமல் இருந்துவிடவேண்டியது
தான். ஆகவே, நாம் எம் வாக்குரி
மையைப்பிரிவேகிக்காமல்கிறாகில்லை

மையப்பிரயேங்கக்கமுடிகறதல்ல,
இந்த இரண்டுபேரும் ஆகாது. இவர்கள் மைக்கு வேண்டியதில்லை என்ற அபிப்பிராயத்தைக் கூற மைக்கு வசதியளிக்கப்படவில்லை. அப்படியான வசதியை அளிக்கவேண்டும்; வரக்குச் சம்மதம் தெரிவிக்கும் இடத்துக்

கருமழும் கடவுள்வழிபாடும்

[M. P. தியகராஜன்]

கூடவுள் வழிபாட்டில் பெரிதும் எடுப்பதை என்ன இல்லை வோர்க்கு எனைய கர்மங்கள் இடைஞ்சலாகத் தோன்றுகின்றன. கர்மம் செய்வது வேலையே மனதை நியாடுக்குத்துவோர்க்கடவுள் வழிபாட்டைப் புறக்கணிக்கின்றனர். எனவே இவ்விரண்டும் முண்பட்டதாகவே தோன்றுகின்றன. இம்முரண்பாடு சிலருக்குத் தாம் செய்யும் கர்மத்தில் அதிருப்பியையும் கடவுள் வழிபாட்டில் ஏக்கத்தையும் எண்டிருக்குகிறது. குடும்பத்திற்குத்

உண்டாக்குகிறது. குரு சீக்கிரத் தில் அர்ஜான் னுக்கு ஏற்பட்ட மனக்குழப்பம் தம் கர்மத்தைச் செய்ய வேண்டுமா? வேண்டாமா? என்பதே, பகவான் அவருடைய ஐபத்தை கீக்கி கர்மத்தைச் செய்யவேண்டிய அவசியத்தையும் வழியையும் போதித்துள்ளார். கொங்கண மஹிரிவியின் வரலாறு வரசக்களுக்குத் தெரிந்திருக்கலாம். ஒரு தி ம் அவர்தவமிடற்றுங்கால் தம் மீதுளச்சமிட்ட கொக்கைக் கண்ணால்சுட்டெரித்தார். அதேதினம் பிக்கூக்குப் போகும் போது, ஒரு பெண்மணி தன் கர்மக்களை மூடித்துக்கொண்டு பின்வந்து பிரைக்கபிட்டதற்காக ஆம்மாத்தைச் சினங்கொண்டு ரோக்கினார். அப்பாது “தொக்கென்ற நினைத்தனையோ கொங்கணவா என்று” வினாவிலுள். அவ்வினா மஹிரிவிக்கு அச்சக்கைதையும் ஆச்சர்யத்தையும் உண்டாக்கிறது. அம்மாதின் ஞானத்திற்குக் கரணம் பாடோ என அம்மஹிரிவி வீனவு, அவள் அவரை ஒரு கசாப்புக்கடைக்காரணிடம் அனுப்பினாள். அவன் தன் சுதர்மத்தைச் செப்துகொண்டு ஞானத்தையும் பெற்றிருந்தான்.

இக் கதை எனின் றும் நாம்பெறக் கிடப்பது என்ன வெனில் கர்மம் கடவுள் வழிபாட்டிற்கோ ஞானசாதனைக்கே முரண்பட்டதன்று என்பதே. ஆன்ம ஒழுக்கத்திற்கு முக்கியமாக வேண்டுவது சித்தசத்தை பென்று அத்துவத நெறி வற்புறுத்துகிறது, சித்தசத்தியென்னும் அல்லது வாரத்தின்மேல்தான் ஞானமாளிகை கட்டப்படவேண்டும். சித்தசத்தி அடையவேண்டுமாயின் நல்ல குணமும் நல்லெழுகும் மும் பழக வேண்டும் ஞானத்தைப் பெற தனி மையும் நல்லெழுக்கத்தைப் பழக சமூகமும் தேவையென எமர்ஸ் னென்னும் ஆங்கிலப் பெரியார் கூற விருக்கின்றனர். சமூகத்திடை கர்ம மின்ற விருத்தல் முடியாது. சமூகச் சேவை முதலிய ஏர்மங்களினால் சித்தசத்தி ஏற்படுவது தின்னும். ஏற்பட்டபின் கர்மங்கள் தாமாகவே விலக்கிடும். இறைவனை அடையவேண்டுமென்று கர்மங்களை நாராவிலக்க வேண்டுதலே. பீராமகிருஷ்ணர் தம தய்க்குத் தர்ப்பணம் செய்கையில் நீர் ஏந்தினால் அவருடைய கை நீர் ஏந்த மறுத்து என்றால் அவருடைய சித்தசத்தி உடலின் மயிர்க்கால்கள் தோறும் பரவி தின்றது என்றே எண்ணவேண்டும் நம் முடவான நேரக்கமாக நாம் கொள்ளுதல் கூடாது. இராவணன் கடவுளைக் கண்டு வரம்பெற்ற ருந்தும் சாஸ்திரங்களை நன்குண்டக் கிருந்தும் என் இழிச்சொற்களுக்காவரக் கூழிய நேர்க்கதை தன்னுள்பொதித்து கிடந்த காமக் குரோதாதி வளைக்களைக் கணக்கு சித்தசத்தி அடையாமல் தவமியற்றப்படினப்படனே அவனை அம் முடவுக்காளாக்கியது. எனவே அவரவர்களது தீப சம்ப்ரதாங்களைக் கடியும் சாதனமார்க்கத்தையே அரசர்கள் கடைப்பிடித்தெர்முக வேண்டும். “ஓருவர் அனுபவம் ஒருவர் மனதில் உதியாடே” என்ற கூறுத்தின் நேர்க்கம் ஒவ்வொருவருடைய சம்ப்ரதா வேறுபட்டினையொட்டியே கூறியதாகும். மேலும் சிற்றனவு சாதனைபைக் கொண்டு உயரிய கிளையை அடைய என்னுவதும் சாத்தியமன்ற. வாழ்க்கை வளர்ச்சியின் வயப்பட்டதாகவின் வாஸ்பத்தினின்றும் வீரோதிகத்தன்மை உடனே அடைந்துவிட முடியாது. ஆன்ம வளர்ச்சியும் அதுபோன்றதேயாகும். ஜீவத்தன்மையிலிருந்து சிவத்தன்மையை எளிதில் அடைந்துவிட முடியாது. பொதுக்கநாம கொள்ளும் சாதனை இறைவனை தியானிப்பது, கிபாரனம் என்ற உடன் இறைவனை

வாழ்க அந்தனர் வானவ ராணினம்
வீழ்க தண்புள்ள வேந்தனு மீமாங்க
ஆழ்க தீயதேஸ் லாம் அர ஞ ஏமே
குழ்க கையக முந்துயர் தீர்கவே.

இந்து சமயம்.

பாழ்ப்பாணம், சர்வசித்துவை
ஆன்மீ உசவ செவ்வாய்க்கிழமை

“பழுப்புவினாக்கள்”

பொய், குறளை, வண்சொல், பயனில்சொல் இந் நான்கும் பழிப்பன எனப்படுத்; இந்த நான்கனுள் ஒன்றே பகரவோர் க்குப் பெருங் திமை விளைத்தற் குப் போதியதாக, இவற்றுள் இரண்டினை, மூன்றினை, நான்கி ஐஞ்சும் பேசத் தலைப்பட்டால், அவர்க்குப் பெருங் திமை விளைத் தற்கு வேறு ஏது யாதும் வேண்டாவென்னாம்; இக்காரணம் பற்றியே தமிழ் முதாட்டி “பழிப்பன பகரேல்” அதாவது பெரியோரால் நல்லோரால் வெறுக்கப் படுதற்கு ஏதுவாகிய இந்த நால் வகைப் பேச்சுக்களுள் ஒன்றையேனும் (எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும்) பேசவொண்ணுதென மக்களுக்குத் தடுத்துப் புத்தி புகட்டினாள்.

தமிழ் முதாட்டி இப்படிப்
பாடியது நிசம்; ஆனால் இந்த
நேரத்தில் இம் முதமொழியை
எடுத்து ஆளவேண்டிய காரண
மென்னையெனிற் சொல்லுதும்;
பழிப்பன பகர்தல், எழுதுதல்,
பத்திரத்தில் அச்சிட்டு சுவர்
முதலியவற்றில் ஒட்டுதல், அப்
பக்காங்களை வலித்தில் வழங்குத

லாகிய இச் செயல்கள் இத்தேர்
தற் காலத்தில் அதிகப்பட்டுக்
கொண்டன; ஆனதினாற்றுஞ்
இவ் விஷயத்தை இச்சந்தரப்பத்
தில் எழுத நேர்ந்தது; கவ்வி
யறிவிற் குறைந்த ஒருவர் இரு
வர் இல்லையேற் சிலர்தாமும்
இப்படிப்பட்ட பழிப்பன செய்
யத் தலைப்படின், அதனால் வருங்
குற்றம் ஊரில் அதிகம் பரவா
தெனாலாம்.

பாரானுமன்றப் பிரதிநிதிகளாய் வருதற்கு இப்பொழுது முற்பட்டு நிற்கும் தலைவர்களின் பேரால் இப்படியான பழிப்பன பகர்தல் முதலை செயல்களும் ஒருவரை யொருவர் தூற்றுதல் நின்தித்தல், பரஸ்பரம் வகை பேசுதலென்னுமிலைகளும் அதிகப்படுதலினாலே, அப்படியாக செயலில்ச் செய்ப்பவர்கள் எவ்வளவு ஆதரிக்கிறார்களோ அவருக்கே பிரதிகூலமுண்டாகு மென்னாம் அபிப்பிராயபேதம் ஒரு குற்றமாக மாட்டாது; எவருங் தீர்தம் அபிப்பிராயத்திற் சூரியனைக் கண்டதைச் செயலாம்; தம்முடைய அபிப்பிராயத்தோடு மற்றவருடைய அபிப்பிராயம் மாறுபட்டால், இவ்வளவு அவரையும், அவர்இவரையும்து, மறவேண்டியதில்லை, ஏசுவேண்டியதில்லை, ஒருவரோ டொருவர்பிள்ளைக்குப்பட்டவேண்டிய தில்லையாய் மேலும் பாரானுமன்றப் பிரதிநிதித்தவத்தைப் பெறும் பொருள்

ட்டு முன்னிற்குந் தலைவர்களுக்குத் துணையாகக் கருமங்க செய்வோர், தாம் ஆகரிங்குந் தலைவர்களுடைய திறமைகளை, பேர்நிலை, வாக்குவன் மையை, அபிமானத்தை, இன்ன பிறவற்றை எடுத்துப் பலரறியப் பாராட்டிப் பேசினால் அமையும்; அங்ஙனஞ் செய்வதோடுமையாது, இல்லையேல் அவ்வாறு செய்தலை விடுத்து எதிர்க்கட்சியில் முற்பட்டு நிற்பவரை ஏசுவதி எலும் தூற்றுவதினாலும் அடையக்கூடிய நன்மையில்லா தொழிலதோடு சில சமயங்களில் தமகட்சியினர்க்குத் தீமை வந்துறுதலும் கூடும்.

“இன்சோலாலன்றி இருந்தீர் வியதுவகம் வாச்சோலா வென்றும் மதிமாகே”

କୁଳାରୁଦ୍ଧ ପିତାମହ ଉତ୍ସମାର୍ଗ

என்ற பரகாரம் ஜனாய்வாத
தையும் இதமான ஊடாட்டமுய்
எதிர்க்கட்சியினரையும் தம்வசப்
படுத்துமென்பது அனுபவத்திற்கு
கண்டது; எதிர்க்கட்சியினரை
யிருந்தாலும் மற்றைக் கட்சியை
மனர் அவரோடு இதமாக ஊடாடு
வேதினல் விளைவது நன்றாக
யேறன் நி எவ்வகையான திடை
யுமில்லையாம். தேர்தல்போன்று
பெருங் கருமங்களில் ஈடுபட
கு கை மூப்பவர் மெய்வருத்து
பாராது, பசி நோக்காது, ஏது
தி வெவர் திமையும் மேற்கொள்
ளாது, செவ்வியருமையும் பார
து, அவமதிப்புங் கேளாது தா
கருத்திலேயே கண்ணுயிரு
தல் வேண்டும்; இயன்றவரை
யிலே சாத்தீக வழிவகைகளை
கைக்கொள்ள முயலுதல் வேண்டும்;
சாத்தீக முறை ஒருபே
துங் தவறமாட்டா தென்பதற்கு
மகாத்மா காந்தியும் இந்தியா
விரைவில்லடையவிருக்கும் பூரண
சுயராச்சியழுமே தக்க சான்று
கும்.

அல்லாமலும், பிறரால் மதி
கப்பட விரும்புகிறவன், பிற
நன்மையை உத்தேசித்து உரை
க்க விரும்புகிறவன், தான் பிற
ந்த நாட்டின் நல்லையிட்டு
தொண்டாற்ற ஆசைப்படுகிற
வன் - இன்னே ரண்னவர்கள்
தாம் நினைத்த கருமம் கைக்க
வேண்டிற் செய்யத்தக்க உபா
மென்னன்னபதை ஏங்கள் முடிவு
னோர் சுருக்கமாகத் தெரிவிக்க
ஞ்றார்கள்.

“பிறராற் பேருத்துக்கட்டு வெண்டுவான்
யாண்டும்
மறவாதே நோற்ப தொன்றுண்டு
—பிறர்பிறர்
சிரேல்லாந் துற்றிச் சிறுமை
புறங்காந்தது
புற்பாற்கிட்டு கூப்பிட்டி சோலல்வீ”

அதாவது ஊரவர்களால் ய
ப்பு முதலிய நன்மைகளைப் பெ
விரும்புகிறவன் எந்த நேரமு
மற்றதலின்றித் தன் மனத்தில்
விரதமாகக் கொண்டு செய்து
வேண்டிய உபய மொன்று
உண்டு; அது என்ன வெ
றால், மற்றவர்களிடத்தில் ஏது
நன்மையிருந்தால் அந்த ந
மையை யெடுத்துப் பலரறிய
சொல்லி, அவரிடத்தில் யாது
திமையுள்தேல் அதனை எவரும்
யாதபடி மறைத்து வைத்து
கொண்டு எல்லோரிடத்திலும்
தாழ்மையோடு ஊடாடுதலா
இப்படிச் செய்தலால் எடுத்து
கொண்டு *Digitized by Noida*
தும்; பின்னால் சிறநீல
ஏ

கம் அவுமதிப்பு காரியப் பிரதி
கூலமென்னு மிவைகள் ஒரு
போதும் நேரா; எல்லார் மதி
ப்புழுண்டாகும்; இன்னபிற நன்
மைகளும் வந்தெய்தும். நாட்டு
மக்களின் பெருமைக்கு எவ்
வகையான இழுக்கும் நேரா
தாம்; ஆதலின் இந்த முறை
யே கைக்கொள்ளத் தக்கது.

❖ மீண்டும் ஏகாதிபத்திய மோகமா?

இந்தியாவை, பாகிஸ்தான் இந்தியா என்ற இரண்டு கூறுகளாகக், அந்த இரண்டு பகுதிகளுக்கும் அதிகாரத்தை மாற்றுதற்கான சட்டம் சென்ற வெள்ளிக்கிழமை பிரிட்டிஷ் பாரானுமன்றத்துப் பொதுமக்கள் சபையில் இந்தியா மந்திரியினாற் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனை பொட்டிய விவரதம் நாளை மறந்தும் நிகழும் ஆனால் குறித்த மசோதா பிரிட்டிஷ் பாரானுமன்றத்தில் மிகவும் சுலபமாக நிறைவேற்றிடும் என்பது இப்போது ஏற்பட்டுள்ள கிலீயில் திருந்து அறிவளாகும். குறித்த மசோதா, இந்தியர்களுக்கு அதிகாரத்தை மாற்றுவதாக விருந்தாலும், அதில் உள்ள ஒரு தத்துக்கள் சில பிரிட்டிஷ்பாரானுடைய உண்மை நோக்கத்தில் சந்தேகத்தைக் கிளப்புவதாக இருக்கின்றன. இந்தியாவின் இரண்டு பிரதேசங்களிலும், அல்லது ஒரு பகுதியில் பிரிட்டிஷ் படைகள் இருதால், அப்படைகள் மீது அதிகாரசெலுத்த இந்திய அரசாங்கத்துக்கோ, பாகிஸ்தான் அரசாங்கத்துக்கோ உரிமையில்லை என்றும், அப்படைகள் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்துக்கே பொறுப்பாக இருக்குமென்றும் ஓர் ஏது புகுத்தப்பட்டிருப்பது சொக்கத்தக்கது. மழைவிட்டு தூவானம் விடவில்லை என்றாலும் பிரிட்டிஷ்வார், இந்திய ஏராதிபத்திப் பத்தைக் கலைத்து மூட்டை முடிச்சு களுடன் தரம் வெளியேறப்போன காரக்கூறி, அதேமுச்சில் தம் ராஜ்யத்தை இந்திய மண்ணில் வைத்து

ரூக்க வழிகோலுவதன் காரணம் என்ன? பிரிட்டிஷ் இராஜதந்திரிகள் இந்தியாவைத் துண்டாடிய தும், சதேச சமஸ்தானங்கள் இந்திய சமஸ்தியிற் சேராது தனித் தியங்க யதேச்சாதிகரம் கொடுத்திருப்பதும் நன்மைக்கல்ல வென்றே நாம் தல்ச வேண்டியிருக்கிறது. எல்லைப்புற மாக்னத்தைப் பாகிஸ்தானுடன் சேர்த்து பரகிஸ்தானிலும், கோடரீக் காம்புகள் போன்ற திருவாங்கர், ஐஹதரபாத் முதலாம் சமஸ்தானங்களிலும் தமது படைகளை நிறுவி, சேவியத் ரூவியாவின் செல்வாக குப் பரவுவிடரமல் தடுக்கப் பிரிட்டிஷ்ரார் கங்கணம் கட்டி நிறுக்கின்றனர். இந்த கிளைமையில், வடமேற் கெல் கில்புற மாக்னத்தைத் தன்னுடன் சேர்க்க வேண்டும் என்று ஆப்கானிஸ்தானம் கேட்பதும், அந்தக் கேள்வி ரூவியர் தன்னுடேளிலேயே களப்பப்பட்டது என்று பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் கூறுவதும், அந்தள்ளிலேப் புறத்துள்ள மக்கள் சதந்திரம் கேட்பவும் அதனைப் புறக்கணித்து அவர்களைப் பாகிஸ்தானுடன் இனைக்க பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் நிச்சயித்திருப்பதும் கூர்ந்து நேரக்க வேண்டிய விஷயக்களாகும். பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் தனது இப்போதைய செயல்களினால், மூன்றாவது உலக மகாயுக்தத்தை வலிந்து அழைக்கிறதே ஏன்று நாம் கருதவேண்டி விருக்கிறது. பாகிஸ்தான் டொமிணியனில் உள்ள எல்லைப் புறத்தில் பிரிட்டிஷர் தங்கள் ராணுவத்தை சிறுவர்களேயானால், அது தனக்கெதிராகச் செய்யப்படும் ஆக்காமப்பு வேலை என ரூவியர கருதி ஏட்டிக்குப் போட்டியாகக கரும் ஆற்றால் அதனையிட்டு நாம் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. சாந்தி, சமாதானம் என்ற பதங்களை நெட்டிருச்செய்துகொண்டு சங்கள் படைகளை உலகில் உள்ள கேந்திர ஸ்தானங்களில் நிறுவிவரும் மனப்பான்மை பிரிட்டிஷ்ரார்க்கும் வணைய வல்லரசுகளுக்கும் இருக்கும் வரையில் உலக சமாதானம் என்பது முயற் கொம்புதான்.

≡ கறிப்புக்கள் ≡

வெளியின்மை

மலேஹாவின் ராணுவ சம்பந்தமான கருமக்களின் பொருட்டு 11,000 இலங்கையரை வேலைக்கமாக்கப் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் தீர்மானித்திருக்கிறது. இது வரவேற்கத் தக்க ஒர் செய்தியாகும். இந்த இலங்கையில் வேலையில்வரத் திண்டாட்டம் ஆரம்பமாகி இன்னும் சிலமாதங்களத்தில் உச்சங்கிலையை அடையும் என்று எதிர்பார்க்கலாகும். ஆகவே மலேஹா அரசாங்கம் இலங்கையில் 11000 மக்களுக்கு வேலைகொடுக்க ஒப்புக்கொண்டமை ஓரளவுக்கு எடுத்து ஆற்றலைத் தருவதாகும். ஆனால் இப்படியான “மேற்பூச்சு” வேலைகளினால், அதிகரித்துக்கொண்டுவரும் வேலையின்மை என்னும் கொடிய நோயைப் பரிகரிக்க முடியாது என்பதனை இலங்கை யரசாங்கத்துக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். தன்தேயுபக்களின் பிழைப்புக்கு அந்தியாடுகளை எதிர்பார்க்கும்எந்தஅரசாங்கமுபக்கமதிப்புடையதாக மரட்டாது தன் செல்வ வளத்தை அதிகரித்து அதன்மூலமாகத் தன் மக்களுக்குப் பிழைப்பு உதவி, அவர்களை மன்றப்பியமாக வைத்திருக்கவேண்டியது ஒவ்வொர் அரசாங்கத்தினது முதற்கடமையாரும். இலங்கை யசாங்கம் இவ்விஷயத்தில் ராவிபாவிலும் வணிய கிளாடுகளிலும் அநுட்பம் கூப்பும் முறைகளை அவத்தித்துவம் கூறுகிறார்களான். திட்டத்தையோ அமீரியாக்காது கிட்டத்தைப் பார்க்க

| கொண்டு வேலையில்லாமலமயப்
| போக்குதல் வேண்டும் =

இலங்கூ-இந்தியப் பிரச்சினை

அநேக காவமாக விவாதிக்கப்
 பட்டு வரும் இலங்கை-உந்தியப்
 பிரச்சினையை, இலங்கை பரசாங்க
 மும், இந்திப் அரசாங்கமும் ஆராய்
 ந்து ஒர் முடிவு செய்யவேண்டிய
 காலம் தூரத்தில் இல்லை என்றே
 நாம கருதுகிறோம். ஜஸ் அரசியற்
 காரணங்களுக்காக, மஸ்ரர் சென
 னுயக்காவும் கீவர் கோஷ்டியாரும்
 இந்தப்பிரச்சினையை இதுவரை தவணை
 பிட்டுக் கொண்டே வந்திருக்கிறார்
 கள். ஆனால் இனியும் இவ்விஷயத்
 திற் பராமரியிருத்தல் முறையா
 காத. இலங்கைவாழ் இந்திப் மக்க
 ளம், பீஜாத் கிரி கூறியாங்கு, இர
 ணஞ்சு தோணிகளிற் கால்வைப்பதை
 விடுத்த, இலங்கையைத் தாயகமா
 கக் கொள்வதா அன்று என்பதை
 பிப்போதே சிச்சயித்துக்கொள்ளு
 தல் வேண்டும். 'உனக்குமுன் கிளைக்
 குநாநும் உண்டியும் வாழ்வு மிக்கே
 மக்கருத் தங்கே' என்றாங்கு
 இலங்கை இந்தியமக்கள் கருமம்
 ஆற்றுகின்றார்கள் என்ற ஒர் அப
 வாதம் சென்னுயக்காக் கோஷ்டியாற் சரியாகவோ, பிழைடாகவோ
 இந்தியர்மீது சாட்டப்பட்டு வந்திருக்கிறது, இந்த அபவாதம் ஆதாரம் மற்றது என்பதை விரூபிப்பது இலங்கைவாழ் இந்தியரின் கடமையாகும்.

